

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-2647/1
10/10/2023. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Уговорно регулисање имовинских односа у браку”, кандидата Нешић Александре, број досјеа M028/20-O ,студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 10/10/2023. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

ПРАВНО	10.10.2023.		
СРП. БР.	БРОЈ	СТАРИ	ВРЕДНОСТ
01	2647		

КАТЕДРИ ЗА ГРАЂАНСКОПРАВНЕ НАУКЕ

ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Одлуком декана Правног факултета у Нишу образована је Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног мастер рада под називом „Уговорно регулисање имовинских односа у браку“ Александре Нешић, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М028/20-О), у саставу: др Дејан Јанићијевић, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник комисије и ментор, др Анђелија Тасић, ванредни професор Правног факултета у Нишу, члан комисије и др Ивана Симоновић, доцент Правног факултета у Нишу, члан комисије. Комисија, после детаљног прегледа мастер рада, Комисији за докторске и мастер студије подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Завршни рад под називом „Уговорно регулисање имовинских односа у браку“, кандидата Александре Нешић, написан је на 62 странице компјутерски обрађеног текста. Литерарну основу рада чине укупно 54 библиографске јединице (књиге, уџбеници, научни и стручни радови, правни акти и интернет извори).

У погледу структуре, завршни рад се састоји из осам глава, рачунајући увод и закључак.

У уводу завршног рада кандидат је истакао којим законским прописима је регулисан брачни уговор у праву Републике Србије, на који начин се закључује брачни уговор, предмет брачног уговора, као и ко може закључити исти, уз неизоставну солемнизацију од стране јавног бележника. Такође, истиче да је брачни уговор акцесоран, јер производи правна дејства само уколико дође до закључења брака. У фокусу је воља супружника (будућих супружника), који закључењем брачног уговора одступају од законског имовинског режима. Најзад, наводи да се закључењем брачног уговора постиже правна сигурност супружника тј. будућих супружника.

У другој глави, под називом „Појам брака у српском породичном праву“ наводи се да је брак законом уређена заједница мушкарца и жене, уз истицање да је потребно испунити одређене услове да би брак био пуноважан, где се мисли на сагласност воља, различитост полова и форму у којој се брак закључује.

У трећој глави, под насловом „Законски имовински режим“ кандидат истиче да се законски имовински режим примењује онда када се супружници нису определили за уговорни имовински режим. Законски имовински режим познаје две врсте имовине -

заједничку и посебну имовину. Заједничка имовина супружника уређена је Породичним законом, а чини је она имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку. Што се деобе заједничке имовине тиче она представља утврђивање удела супружника у заједничкој имовини. Деобу могу захтевати супружници, наследници умрлог супружника или повериоци оног супружника из чије посебне имовине нису могли да наплате своја потраживања. Иста се може вршити споразумно или судским путем. Споразумна деоба представља договор супружника колики је удео сваког од њих у заједничкој имовини. Уколико се односи на непокретност мора бити закључен у писаној форми. До судске деобе долази уколико није могуће постићи споразум супружника о деоби заједничке имовине. Истиче се да важи претпоставка о једнокости удела супружника. У овој глави кандидат наводи које све ствари не подлежу деоби (ствари за личну употребу, ствари намењене детету, ствари за вршење заната или занимања, предмети домаћинства). Што се посебне имовине супружника тиче, наводи да посебну имовину супружника чини целокупна имовина коју је један супружник стекао пре заснивања заједнице живота са другим супружником.

У четвртој глави, која носи назив „Уговорни имовински режим“ наводи да су супружници слободни да своје имовинске односе уреде уговором и на тај начин избегну примену законског режима заједничке имовине, уколико те одредбе нису у супротности са императивним одредбама породичног права. Акцент је стављен и на историјат брачног уговора, где исти води порекло још из Римског права, те се наводи да су његове претече мираз и предбрачни поклон. Брачни уговор могу закључити искључиво супружници или будући супружници, пре закључења брака или у току његовог трајања. Ради се о облигационо-правном уговору, на њега се примењују правила облигационог права. Брачни уговор је формални уговор, јер се за његову пуноважноост захтева да је сачињен у писаном облику. Брачни уговор је акцесоран правни посао, јер производи правно дејство тек након закључења брака. Факултативан је, уколико до његовог закључења не дође примениће се законски имовински режим. Предмет брачног уговора јесте она имовина коју супружници поседују у тренутку његовог закључења. Брачни уговор се закључује у облику солемнизоване јавнобележничке исправе. Приликом потврђивања јавни бележник је дужан да супружнике упозори да се њиме искључује законски режим заједничке имовине, о чему ставља напомену у клаузули о потврђивању. Када је реч о престанку брачног уговора, на овај уговор се примењују правила закона о облигационим односима, која се односе на престанак уговора. Брачни уговор може престати природним и правним путем. Природним путем престаје услед смрти једног од супружника, или проглашењем несталог супружника за умрлог, док правним путем престаје услед поништења или развода брака, односно поништењем или раскидом брачног уговора.

У петој глави, под називом „Други уговори које супружници могу закључивати“, кандидат наводи да супружници могу закључити и друге уговоре уколико они нису у супротности са императивним нормама породичног права. Од уговора ту посебно истиче

уговор о управљању и располагању заједничком имовином, уговор о поклону, као и уговор о доживотном издјивању и уговор о раду.

У шестој глави, под насловом „Посебно о брачном уговору“ аутор наводи посебне појединости о брачном уговору, законску регулативу данас, али са освртом на регулисање брачног уговора у различитим временским периодима, те тако истиче да је у периоду након рата брачни уговор био изричито забрањен Законом о браку и породичним односима. Породични закон из 2005.године поново враћа институт брачног уговора у наше позитивно законодавство. Супружници могу закључити и споразум о пословима заједничке имовине.

У седмој глави, која носи назив „Брачни уговор у упоредном праву“, кандидат наводи основне карактеристике брачног уговора у праву појединих европских земаља, наводећи како је брачни уговор регулисан у праву Немачке, Аустрије, Француске, Грчке, Мађарске и Британије, али и у праву Русије, у праву Исламских заједница, са посебним освртом на Јеврејски брачни уговор.

У закључку, који је уједно представљен као осма глава завршног мастер рада, истиче се које су то предности за закључење брачног уговора, и зашто треба тежити да се што више закључују. Наиме, овај уговор даје слободу супружницима да одступе од законског имовинског режима и тиме сами уреде своје имовинске односе. У случају евентуалног развода брака корист од брачног уговора је вишеструка, а пре свега се избегава дуготрајни спор и судски трошкови. Иако се последњих година повећава број закључених брачних уговора, брачни уговор још увек није заживео у Републици Србији, а разлог томе свакако лежи у чињеници да смо ми патријархално друштво.

Закључак и предлог

После разматрања завршног рада под називом „*Уговорно регулисање имовинских односа у браку*“, Комисија је става да је кандидат Александра Нешић био пред сложеним задатком обраде једне важне и актуелне правне теме. Ослањајући се на референтну правну литературу и правне изворе из ове области и коришћењем адекватне методологије, аутор је одговорио постављеном циљу истраживања. Тема је са теоријског становишта добро обрађена, с тим да ће приказ стандарда и добрих решења за регулисање ове области несумњиво имати и позитивноправни значај. Комисија закључује да завршни рад кандидата Александре Нешић, под називом „*Уговорно регулисање имовинских односа у браку*“, представља резултат самосталног научног рада из области грађанског права. Кандидат је прикупио, систематизовао и подробно анализирао правне изворе на задату тему, и својим радом дао научни допринос. С обзиром на то да су испуњени услови из члана 35. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је завршни рад, под називом „*Уговорно регулисање имовинских односа у браку*“, кандидата